

Mýtus o sýčkovi obecném

Podle lidové pověry sýček přivolává smrt (od toho také rčení „nesejčku“, tzn. nestraš).

Skutečnost o sýčkovi obecném

Sýček obecný patří mezi menší sovy, velikosti asi kosa. Je pro něj typické držení těla – při vyrušení se střídavě natáhne do výšky a vzápětí se přitiskne k podkladu.

V dřívějších dobách, kdy neexistovalo umělé osvětlení, se na okno těžce nemocného člověka postavila zapálená svíčka. To v potměšilé krajině přitahovalo zvědavé sýčky. Nemocný člověk, obávající se smrti, pak slyšel v hlase sýčka (který zní jednotvárně hluboce "huu-hu" nebo "huuuuuuhu", ke konci stoupající úú) výzvu „půjd“ či „pojď“ a vykládal si to jako hlas ze záhrobí přivolávající jeho smrt.

Sýček obecný loví drobné savce (zejména hraboše polního) a ptáky. Stejně jako sova pálená i sýček hnízdí v dutinách – stromů a budov. Hnízdit začíná nejčastěji v dubnu.

Sýček obecný v ČR

Pokles populace sýčků obecných za poslední desítky let je téměř 90%. Za tímto poklesem stojí kombinace celé řady faktorů.

Příčiny úbytku sovy pálené (i dalších druhů sov):

- Úbytek přirozených hnízdních nabídek (starší zemědělské usedlosti a hospodářské budovy, rekonstrukce a následné uzavírání tradičních hnízdních míst na kostelních věžích), kácení starých stromů
- Používání jedů pro hlodavců (rodenticidy)
- Úbytek potravní nabídky v důsledku rozsáhlých změn v zemědělské krajině
- Zvýšený predatorní tlak - synantropizace a několikanásobné zvýšení početnosti kuny skalní
- Tonutí ptáků na farmách ve většinou již nepoužívaných nádržích na melasu či jinou tekutinu
- Uhynutí ve vertikálně stojících rourách (např. větrací šachty, vzduchotechnika), v nepoužívaných nebo pouze sezónně používaných komínech
- Srážky s dopravními prostředky na silnici i železnici
- Omezení kosení travnatých ploch, kdy vysoký porost znemožňuje sýčkům lov
- Tuhé zimy, tento faktor je nejvíce limitující v kumulaci s latencí populace hraboše polního (tedy nedostatkem potravy)

Záchranné chovy sýčka obecného v Zoo Ostrava

Od roku 2003 spolupracuje Zoo Ostrava se Záchrannou stanicí v Bartošovicích a Správou CHKO Poodří na projektu pro posílení populací sýčka obecného ve volné přírodě. Do konce roku 2017 se Zoo Ostrava podařilo odchovat celkem 116 mláďat sýčků obecných, 98 mláďat bylo předáno k repatriaci, další byla poskytnuta k chovu jiným organizacím nebo byly vytvořeny nepříbuzné chovné páry. Mláďata odchovaná v ostravské zoo jsou předávána odborníkům ze Stanice pro záchranu živočichů v Bartošovicích na Moravě, kteří se vypouštění intenzívně a dlouhodobě věnují. Veškerá manipulace s mláďaty určenými k vypouštění probíhá s minimálním kontaktem člověka, což je nutné, aby si ptáci nevytvořili na člověka vazbu.

Sýček je v Zoo Ostrava chován od roku 1975, zpočátku to byli jen jednotlivci, většinou darovaní ptáci bez určení pohlaví. V roce 1999 byly sestaveny dva první chovné páry, první mláďata byla odchována až v roce 2003, všech pět bylo předáno k repatriaci.

Sýčci začínají hnízdit v polovině dubna, mají jen jednu snůšku, jeden pár odchová 2 až 6 mláďat, v současnosti žijí v Zoo Ostrava 4 chovné páry. Rodičovskou péči potřebují mláďata asi jeden měsíc, kolem 40. dne věku nejmladšího mláděte v hníždě jsou předávány k repatriaci.

V letech 2015 a 2016 probíhal projekt "Monitoring sýčka obecného na Moravě". Jeho úkolem bylo zjistit stav populace sýčka obecného (*Athene noctua*) v Moravskoslezském, Zlínském a Olomouckém kraji. Realizátorem projektu se stal Český svaz ochránců přírody ZO Nový Jičín, Záchranná stanice a Dům přírody Poodří v Bartošovicích na Moravě. Monitoring spočíval v pořizování zvukových záznamů na vybraných lokalitách a jejich následné počítačové analýze. Souběžně s tím byl prováděn monitoring pomocí hlasových nahrávek teritoriálních hlasů samců sýčků. Součástí projektových aktivit bylo také vytipování vhodných lokalit k hnízdění a vyvěšení hnízdních budek pro tento druh.

Zdroj: http://www.zoo-ostrava.cz/cz/ochrana-prirody/?ochrana_id=551